



אמרי שפר "תכה"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי
שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com,

058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשי הקשר שלכם או כתובות של מעוניינים בעלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אך הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתרצו בתרגום של ווארד.

אדם החי בידיעה כי "אין אדם נוגע במוכן לחברו אפילו כמלא נימא" (כשערת ראש!) כי המזונות מיד הקב"ה. לעולם לא יגיע לגזול ולחמוס את הזולת. כך יהיה לבו שקט ורגוע, וכל חייו שלוים ומלאי שמחה. ולואי יהא חלקנו עמהם.

אומות העולם נחשבים בני נוח, ואנחנו בניו של אברהם אבינו. להיות בן של נוח זה לא לפגוע באחרים, ואילו להיות בנים של אברהם אבינו זה לעסוק בנתינה על פי התורה שתחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים.

אומרים שהגה"ק החזון איש זצוק"ל הגדיר את הישיבות כמו תיבת נח, והרחוב למבול. והכוונה שאין עצה אחרת לשמור את עצמו רק בבתי כנסיות ובישיבות.

"אלה תולדות נח...ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת (ו' י'). מפרש רש"י : תולדותיהם של צדיקים מעשיהם הטובים. הכוונה בזה שאלה היו מעשיו הטובים של נח שלימד את ג' הדברים: "את שם" לזכור תמיד את שם הא-לקים, "את חם" לקיים כל מצוה בחום ובהתלהבות, "ואת יפת" לעשות רק מעשים שהם תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם (הרה"ק מפשיסחא)

"אם רוצה אדם למצוא חן בעיני ה', לא יכעס, שנאמר נח מצא חן בעיני ה', ולא פירשו למה, אלא בשמו פירושו, שהיה נח בדבורו ובמעשיו והילוכו, ולכן מצא חן. ח"ן ונ"ח חד הוא". ונמצא שסיבת חינו של נח רמוזה בשמו, שהיה נח לשמים ולבריות, ולכן מצא חן בעיני א-לוהים ואדם. (כתב החרדים (פס"ו, אות ה'))

אמרת הרה"ק מהר"ם מפרימישלא זי"ע וכ"ה ג"כ בספר הקדוש "אור ישע" להרה"ק ר' אשר ל' ראפשיצער זי"ע, דלפעמים כאשר נמצא אנשים המגנים את האדמורי"ם, יש לחסידים שלהם חלישות הדעת מזה, ובכן אל יחושו לזה כי כזה כבר היה לעולמים, אשר נח שהתוה"ק בעצמה העידה עליו אשר "איש צדיק תמים היה", "ועכ"ז היה נמצא כאלו שדרשו אותו לגנאי.

"אסור לאדם שיאכל קודם שייתן מאכל לבהמתו, שנאמר 'ונתתי עשב בשדך לבהמתך' והדר 'ואכלת ושבעת' (בבלי, ברכות מ ע, א)" הטעם לכך כיוון שהשבע איננו מרגיש בחסרונו של הרעב.

בבית התלמוד בקלם מיסודו של הרה"ק רבי שמחה זיסל זיע"א, היה נהוג בשעת נטילת ידיים לפני הסעודה, שכל תלמיד אחרי שנטל את ידיו, מילא את ספל המים עבור חברו הבא אחריו.

"בזעת אפך תאכל לחם" (ג, יט) אומר היה "היהודי" ז"ל מפשיסחא: מיום שנברא האדם הוא עמל למען בניו וכאשר יגדלו בניו גם הם עמלים בשביל בניהם וכך הלאה... וכך עובדים הם כבר אלפי שנים בשביל הבנים! ואני שואל, היכן הוא אותו הבן המאושר שלמענו אנו עמלים אלפי שנים!?

ביום כ"ט תשרי יחול יום פטירתו של שמעון הצדיק, שמעון הצדיק חי בתקופת בית המקדש השני, ומשירי כנסת הגדולה, הוא היה כהן גדול אחר עזרא הסופר, הוא היה אומר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועבודה וגמילות חסדים.

בס"ת הראשון קוראים פרשת "וזאת הברכה" עד "מעונה" (דברים לג א, כו), וראוי שחמשה קרואים ראשונים יקראו אחד אחד ורק אח"כ יתחילו הקריאה לכל הציבור (שער אפרים שער ח נו), בס"ת השני קוראים בתחילת חומש בראשית, ובס"ת השלישי מפטירים בפרשת פנחס "ביום השמיני" (במדבר כט לה, ל א).

בפרשת השבוע (בראשית) אנו מוצאים שלשה פעמים ברכה שביך ה', בשלשה ימים זה אחר זה, יום אחר יום. ביום החמישי, בבריאת הדגים כתוב (בראשית א, כב) וַיְבָרֶךְ אֱתֶם אֲלֵ-קַיִם לְאָמֹר. בְּיוֹם שִׁשִּׁי, בְּבְרִיאת הָאָדָם כְּתוּב (בראשית א, כח) וַיְבָרֶךְ אֱתֶם אֵל-קַיִם, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת כְּתוּב (בראשית ב, ג) וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. לאור זאת, כותב הרה"ק בעל בני יששכר מדינוב זי"ע, בספרו אגרא-דכלה, מובן מדוע מצוה גדולה שיאכל האדם דגים בשבת, כי כאשר 'אדם' המבורך מפי ה', אוכל 'דגים' שהתברכו מפי ה', ביום ה'שבת' שהתברך מפי ה', יש כאן ברכה משולשת, והחוט המשולש לא במהרה ינתק!

"בראשית ברא א-לוקים את השמים ואת הארץ" - הפסוק שלפנינו מורכב משבע מלים ועשרים ושמונה אותיות. במקביל, גם השבח הנשגב: "יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיה" כולל בתוכו שבע מלים ועשרים ושמונה אותיות. על כך דרשו חכמים, שכל העונה 'אמן' יהא שמיה רבא' בכוונה - כאילו נעשה שותף לקדוש ברוך הוא במעשה בראשית.

בראשית ברא א-לוקים את השמים ואת הארץ, והארץ היתה תהו ובהו. ראשית כל צריך כל יהודי להאמין שה' ברא את השמים ואת הארץ, ומתוך כך יבין שכל העולם תהו ובהו.

בראשית ברא לשון בריאות, והכוונה דראשית כל צריכים להיות בריא, וזה חיי. ברא לשון בן, כמו בר יוחאי, וזה בני, ברא לשון תבואה, שכתוב בפרשת מקץ ויצבר בר, שהוא לשון תבואה, וזה מזוני.

בשעה שנח נטע את הכרם בא השטן ואמר לו שהוא רוצה לעזור לו, והסכים נח, ושפך השטן 4 מיני דמים של בעלי חיים, כבש אריה חזיר וקוף, זה רמז על דרכו של השיכור, בבקבוק הראשון הוא כמו כבש עדיין מרגיש רגוע ושמח, בבקבוק השני הוא כמו אריה שרוצה לתקוף את כולם, בבקבוק השלישי הוא כמו קוף שקופץ ומרקד, ובבקבוק הרביעי הוא כמו חזיר שמתגלגל באשפה. (במדרש)

בתורה כתוב שתי פעמים הלשון ויכלא, ויכלא הגשם, ויכלא העם מהביא בתרומת המשכן, רמז שאם ח"ו אין גשם דהיינו ויכלא הגשם, הוא בגלל ויכלא העם מהביא - שלא נותנים צדקה.

גן חיות כיון שהפתחים מיועדים לבעלי חיים בלבד, הרי הפתחים הנ"ל פטורים ממזוזה, ואף שנכנסים להביא להם אוכל, מכל מקום עיקרו מיועד לבהמות, וכנ"ל לגבי רפת בקר, אבל מכל מקום הפתחים בכניסה לגן חיות שמשמשים לכניסה וליציאת בני אדם, הרי הם חייבים במזוזה.

דעו לכם, כי אם חסר לאדם אחת מן המכסות שקבעו חכמינו לאמירת דברים שבקדושה - צ' אמנים, ד' קדושות, י' קדישים, ק' ברכות, הוא כבר לא צדיק! אין זה ענין של עוד אמן או פחות אמן, אלא של כל בנין ה'צדיק' - אם חסר לנו אמן אחד, כל הבניין של הצדיק חסר! וכפי שאדם שחסרה לו אצבע אחת, הוא לא אדם פחות אצבע - אלא כל שלימות האדם נחסרה בו! אף כאן יש לפנינו אדם 'בעל מום'. (הגאון רבי שמשון פינקוס זצ"ל)

האדם הינו יצור חברותי, וככזה - הבדידות אינה טובה עבורו. האשה לא נבראה רק עבור המשך קיום המין האנושי, שכן זאת יכול היה הקב"ה להבטיח בדרך אחרת. מטרת בריאת האשה היא להפיג את בדידות האדם ולשמש לו לחברה.